

[Socialministeren.]

faa Tallet nedbragt langt mere, end vi er naaet til, er der ingen Uenighed om, men hele den ganske urigtige, misvisende Opstilling af Problemerne, som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen her har foretaget, kan jeg under ingen Omstændigheder godkende.

Formanden: Jeg har ikke kunnet undgaa at bemærke, at der i samtlige de under denne Forhandling fremførte Indlæg er store Afsnit, der omtrent Ord til andet er det samme, som er sagt enten tidligere i Dag eller gentagne Gange fra forskellig Side under de tidligere Forhandlinger her i Tinget. Det forekommer mig, at man ikke tjener noget fornuftigt Formaål med idelige Gentagelser. Det trætter Tinget at høre paa dem, og det trætter rimeligvis ogsaa de Tilhørere, der gør os den Ære at gæste Folketinget. Men der er endnu en Ting, som jeg synes, jeg har Lov til at gøre opmærksom paa, og det er dette, at disse lange, lange idelige Gentagelser paafører Rigsdagens Trykkeri Udgifter, som det er ganske meningsløst at skulle afholde. Derfor henstiller jeg til de følgende Talere, at de, saa godt som det nu maatte være dem muligt, bestræber sig paa at undgaa Gentagelser, og de maa ikke blive forbavsedede, om jeg griber ind, hvis de tager fat paa nye Gentagelser af det, som de allerfleste af os efterhaanden kan udenad.

Einer-Jensen: Den Forespørgsel, som er stillet af Partiet Venstre, og som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har været Ordfører for, er, synes jeg, paa tilstrækkelig Maade blevet besvaret ved Statsministerens og Socialministerens Bemærkninger. Det, der giver mig Anledning til at gøre en enkelt Bemærkning, er det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsens Tale for nylig. Han sagde: Det er Menneskeskæbner, der er Tale om; den stadige Arbejdsløshed paafører jo de arbejdende store Kontingenter. Det var saadan, at man næsten kom til at tænke, at Venstre nu var slaaet om til at blive det gamle Venstre med social Forstaaelse. Men jeg kommer til at minde det ærede Medlem om, at Venstre engang i denne Vinter har stillet Forslag om, at man skulde fratage arbejdsløse Understøttelse, og jeg kommer til at minde det ærede Medlem om, at i 1927 tog Venstre ingen Hensyn til, at man paaførte de arbejdende større Kontingenter; man nedsatte Understøttelsen for de arbejdsløse, hvad der igen førte højere Fattighjælpsudgifter med sig,

man nedsatte Tilskuddene til Arbejdsløshedskasserne. Det var Venstres Indsats i 1927 over for Arbejdsløshedsproblemet. Da tog man den arbejdsløses sidste Brødkorpe bare for at kunne hjælpe Formueejerne.

Carsten Raft: Statsministeren erklærede, at man fra Regeringens Side ønskede at fortsætte med den hidtil førte Politik som tilfredsstillende. Da der er Uenighed om dette Forhold mellem Oppositionspartierne og Regeringen, vilde det være rimeligt, at man henvendte sig til en Mand, der formodentlig kunde have mere Forstand paa Tingene, at Regeringen, som har den Erkendelse, at den ikke kan have fuldkommen Forstand paa Tingene, engagerede en saadan, nemlig Socialministeriets Ekspert i Beskæftigelsessager. Jeg har med Interesse set, hvad han udtaler om Tingene, om han mener det er muligt at fortsætte med den Politik, saaledes som Statsministeren mener det. Da dette er af saa stor Betydning, beder jeg om Tilladelse til to ganske korte Citater. Den paagældende Artikel, der er af ret ny Dato, indledes med en Erkendelse af, at Arbejdsløshedstallet er meget stort. Men det, der er af Interesse for os, er følgende Citat:

„Den hidtil førte Erhvervs politik har i det store og hele udtømt sine Virkninger med Hensyn til at skaffe en yderligere Stigning i Beskæftigelsen. Vi er derfor nødt til at tage fat med nye Foranstaltninger.“

Og senere hedder det: at disse nye Foranstaltninger maa være,

„at Arbejdsløshedspolitikken maa indgaa som Led i en Erhvervs politik, hvis Hovedmotiv bør være at tilvejebringe et forøget Udvidelsestempo i Industri, Skibsfart, Handel m. v. til Opsugning af den Restarbejdsløshed, som sidste Højkonjunktur efterlod.“

Jeg synes, at Regeringen skal benytte sig af sine Raadgivere, naar de engagerer dem og lønner dem som særlige Raadgivere i disse Sager, og skal lade være med ved Afslutningen af en 4-aarig Periode at møde og sige, at de vil fortsætte med den samme Politik, naar deres Raadgivere siger, at denne Politik har udtømt sine Muligheder. De skal gøre det, saa meget mere som der efter alle disse Manipulationer med Tal alligevel bliver tilbage de Kendsgerninger, at Bundtallene — og det er dem, der fortæller, hvordan et Lands Erhvervsliv ser ud — midt om Sommeren, i den sidste Uge af Juli, regnet fra 1932, er faldet i alle de andre Lande og steget i Danmark, og at